

DE DÖDAS STAD

Mötte en gråkulen dag Baudelaire på " Cimetiere du pere-lachaise" även kallad " de dödas stad " där vi slog oss ner och rökte en pipa fantasi, vi började tala om döden och livet som företeelser och kom fram till att båda var illusioner och att det var bara att stå ut med farsen, sen betraktade vi de dödas blommor som sörjande smyckat gravar med, det var de märkligaste och underligaste blommor vi skådat, som talade till oss och sjöng de mest löjligen sånger, och det dröjde inte länge innan vi brast ut i plötsliga skrattanfall, så kraftiga att väktare på kyrkogården förevisade oss ut ur den medan vi hela tiden vred oss i skrattkramper, och Baudelaire sa : men förstår ni icke ? man måste berusa sig för att slippa tidens tvång och....

Under våra skrattorgier föll en bok ut ur hans ena rockficka betitlad " Les paradis artificiels "

*

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Notarius publicus:Sten Wiking med Poeter.se id #39136 innehar upphovsrätten